

Remi Marents	Blakstad Hageby 25a 1392 Vettre	tlf. 91 66 66 66
		tlf. arbeid 22 69 19 00
		remi@studioday.no

Bekymringsmelding

Gjelder: Liam Alexander Norum-Marents, f. 28.09.2006

Inngitt av: Remi Marents, f. 30.01.1969, far

30. desember 2011

Bakgrunn

Liam har fra fødsel frem til mai 2010 bodd hos mor, Terese Norum Haugen og har hatt samværsavtale med vanlig samvær med far - annen hver helg og en gang per uke, annen hver påske/jul, og 2 uker om sommeren. Mor har foreldreansvaret alene fordi hun da mor og far sammen fylte ut skjemaet om farskap og delt foreldreansvar lot far skrive under begge steder først, så skrev hun under kun på farskap - lot som om hun skrev under nede på arket - og leverte det med egen underskrift på farskap, og tomt på delt foreldreansvar.

Far har en sønn, Cornelius Normann Maurstad Marents, f. 29.12.2007, hvor far har samme samværsordning. Samarbeidet med moren til Cornelius går svært godt, selv om far og moren til Cornelius valgte å separere seg og senere skilles som gode venner. Liam og Cornelius er nære, og samværet er synkronisert slik at de er samme helger hos far.

Mor er psykisk syk, og i poliklinisk behandling av og på. Hun er ikke i arbeid, og har ikke vært det på mange år. Hun har inntekt fra NAV, samt at hun frem til fødselen mottok kr. 300.000 for å være proforma gift med en kineser for at han skulle få opphold i Norge. Hun er i denne perioden i gjeldsordning, mens hun altså har en relativt stor ulovlig inntekt. Mor måtte avvikle dette ekteskapet for å unngå at kineseren ble lovlig far etter pater est- regelen - men det vites hun fortsatt er formelt separert med vedkommende fra 2008, og siden hun var gift og så separert i 2006 innebærer det at hun pånytt giftet seg etter barnets fødsel - og så separerte seg igen i 2008. Hun har fortsatt ikke brakt dette i orden. Mor bor i leid hus med strandlinje på Snarøya - uten mer enn omkring 80.000 i offisiell årsinntekt. Hun har i perioder hatt store rusproblemer med hasj og beroligende tabletter (valium / sovetabletter), hovedsaklig før fødselen, og noe (mindre) i tiden etter. I mai 2010 ble mor og far enige om at Liam skulle være med mor i 2 uker til USA på ferie. Dagen før avtalt samvær, 26.5.2010 ringer far på mors mobiltelefon for å avtale klokkeslett for morgendagens overlevering. Mor ga da beskjed om at de fortsatt var i USA, og ikke kom tilbake. Hun ville ikke si hvor hun var, og visste ikke når og om hun kom hjem. Hun sa: sitat: «Jeg gidder ikke sitte og råtne bort på Snarøya for en feil jeg gjorde for 4 år siden» At hun stakk av med Liam kom totalt overraskende på både Liams mormor, far og hans familie. Barnehagen fikk ikke vite noe, hun hadde tømt leiligheten hun hadde og dratt på «ferien» med hensikt og bli borte.

Remi Marents	Blakstad Hageby 25a 1392 Vettre	tlf. 91 66 66 66
		tlf. arbeid 22 69 19 00
		remi@studioday.no

Mor kuttet etter 2 telefonsamtaler all kontakt, og det gikk omkring 4 måneder, oktober, før moren (Liams mormor) fikk kontakt på telefon. I løpet av disse telefonsamtalene i juni aksepterer mor at far ikke betaler bidrag så lenge hun er på rømmen med Liam., hun sier «Det forstår jeg godt». Mormor og far klarte å overtale mor til at Liam skulle få snakke med familien på Skype, og i november/desember kom det inn i faste rutiner med en ukentlig prat på fra 15-20 minutter. I november finner vi ut at de er i Miami, da Liam har på en T-skjorte med logo fra en barnehage i Miami. Mor er i disse samtale ofte stresset og gir skjenn til Liam for å sitte stille, ikke røre datamaskinen, ikke vise frem ting til far osv. Liam viser at han liker samtale, forteller at han elsker oss, og savner oss. Han hvisker at han vil hjem, og ikke bo i Miami lenger. Liam er som regel i underbukse og T-skjorte, med store skinnstøvletter på bena. Håret hans er ikke klippet siden de dro fra Norge. Han bruker smokk i noen av samtale. Dette hadde han sluttet med for 1,5 år siden. Liam forteller en gang at de har flyttet sengen hans ut på verandaen, og at han sover der. Far ser sengen gjennom webkameraet, ute på verandaen.

I januar spør far om han kan få besøke Liam hvis han kommer til Miami, og denne gangen sier mor ja. Far booker flybillett og reiser 10 dager senere, i månedskiftet, for å være der 4 dager.

Mor kommer med Liam direkte på hotellet, før avtalt tid, med Liam og noen klær. Mor forteller at hun ser frem til å få tid til seg selv, og da far spør hvor lenge samværet kan vare, er svaret at vi får ringes. Avtalen var at far skulle møte Liam ute, fordi far har med sin kjæreste som ikke Liam har møtt, og som vi ikke hadde bestemt om skulle introduseres på turen eller ikke. Det ender med at mor drar, og far får ha ham hele døgnet i fire dager, helt frem til en times tid etter avtale avreisedagen, hvor hun stresset kommer kjørende for å hente ham.

Bekymringer i Miami

Liam er ustelt, og har ikke klippet håret på 8 måneder. Han har ikke med nok klær, ikke skoskift, ikke tannbørste eller tannkrem. Han er veldig utagerende da far tar han med ut for å spise, roper og skriker, løper rundt og vil ikke sitte stille. (Han er ellers en stille og rolig gutt, samarbeider «rettvendt»). På kvelden når han skal dusje, sees et ca. 12 cm rundt ildrødt merke på hans vestre rumpeballe, det er ømt ved palpering og han sier han «ikke husker» hvordan det har tilkommet. I dagene som kommer blir han raskt roligere, og løper ikke lenger rundt og roper når vi er ute. Liam viser imidlertid en sterkt varierende sinnstilstand eller modenhetgrad - han sitter og snakker vanlig, og så kan han plutselig gråte, eller skjære grimaser som en baby. Det virker som om han regregerer, fra et sekund til det neste. Da vil han ikke prate, legger seg under bordet. Han reagerer slik spesielt hvis samtalen handler om Norge. Så kan det gå alt fra 2 minutter til en halvtime, så er han som vanlig igjen. Liam gråter en gang mens han forteller at «mamma har sagt at jeg skal bli borte fra deg - jeg vil ikke bli borte fra deg pappa». Liam snakket mindre rent og med mindre ordforråd enn når han dro. Far hadde med sin kjæreste, og Liam virker veldig grenseløs med henne - erklærer at han elsker henne, og forteller at han vil bade med henne, og vaske

Remi Marents	Blakstad Hageby 25a 1392 Vettre	tlf. 91 66 66 66
		tlf. arbeid 22 69 19 00
		remi@studioday.no

puppene hennes. Liam forteller en kveld at han ikke har noe godt liv, og at han ønsker å flytte hjem til Norge. Han forteller at mamma kjefter mye, og at han hater mamma. Han gråter og sier at «mamma slår meg».

Ved avreisetid fra Miami sender far kjæresten sin bort siste del av dagen for å få mer tid med Liam alene, og siden mor er forsinket (hun har «morsomt» nok faktisk ikke kommet tidsnok til en eneste overlevering i Liams 5-årige liv) får Liam og far ekstra god tid til avskjeden. Det er et emosjonelt øyeblikk for begge to - og når mor endelig kommer og det er tid for de siste klemmene og ordene før han skilles fra far igjen, sier hun til ham: «kom, så drar vi på McDonalds». Før dette forteller mor at hun fortsatt ikke vet når hun kommer hjem til Norge, hun har visum til juni, går på et kurs som slutter ca 15.juni. Som svar på fars uttrykte bekymringer om Liams tilstand, sier mor at det er et «nødvendig sacrifice», og at «barn må tilpasse seg de voksne, ikke omvendt».

Observasjoner i etterkant

Siden Miami samværet har det vært markant vanskeligere å få til samvær på Skype, mor bryter nesten alle avtaler, enten ved rett og slett ikke møte, noen ganger gir hun beskjed per sms en halvtime etter avtalen om at det ikke blir noe for «det passer ikke». De andre gangene har det med et eneste unntak alltid vært slik at samværet har skjedd på steder som: i en gågate utenfor Starbucks, per telefon mens han var inne på en danseoppvisning på skolen, i en resepsjon i et leilighetshotell, med andre barn løpende rundt. Liam begynner samtlige samtaler med «Jeg har ikke tid til å snakke med deg pappa» - han har hver gang fått beskjed om at de skal noe moro/viktig samtidig, som da samtalen tar tid fra. Det viser seg også at mor snakker stygt om far til Liam, han sier bl.a. «hvorfor hater du gud, Pappa», «mamma sier at du vil jeg skal fly uten henne - jeg vil ikke fly fra mamman min». «Jeg har fått ny pappa». Liam er nå mer urolig og stresset enn før, og er nå skallet. Mor sier han har gjort dette selv. Han sitter ikke i ro mer enn maks 3-5 sekunder under samtale, og er hele tiden distraheret av ting rundt seg. Far tenker at han er forvirret, og lei seg for å miste kontakten igjen med faren og broren sin. Liam forteller at mamma slår ham, og da far er streng og sier at det ikke er lov å si hvis det ikke er sant, så viser han hvor (på hodet), mens mor ser det, og mor svarer at det ikke var så hardt.

Mor er som det fremgår (giftet seg for penger bl.a.) svært opptatt av penger trass i at hun ikke har jobb, oppsparte midler eller lovlig inntekt. På spørsmål fra far om Liam kunne komme hjem tidligere enn 15. juni, svarte mor da at det ikke kunne diskuteres da far ikke betalte bidrag, og at hun hadde betalt 6.000 kroner i måneden for barnehagen til Liam, og at hun ikke fikk tilbake pengene. Far oppfattet samtalen slik at dette var en ordning som kunne diskuteres - mot betaling. Etter noen uker skaffer far via sin familie mulighet for å betale kr. 50.000 kontant for «barnebidrag og refusjon av skolepenger» - mot at Liam får være med enten mormor, farmor eller far hjem til Norge i løpet av mars, for å bo med far til hun kommer til Norge, juni/juli.

Remi Marents	Blakstad Hageby 25a 1392 Vettre	tlf. 91 66 66 66
		tlf. arbeid 22 69 19 00
		remi@studioday.no

Hun responderer med at hun «ikke vil la seg bestikke med penger - i dette tilfellet lite» - og rett etter å ha brutt den påfølgende avtalen uten beskjed sender hun følgende sms: «**Gi beskjed nar du har overført pengene du skylder Meg...Sa kan vi finne en tid til Skype**» At mor ikke staver gjør at far antar at hun er inne i en rusperiode, og dette er bakgrunnen for at far nå søker hjelp.

Siste utvikling

25.8.2011 leverer far stevning om foreldreansvar for Oslo Tingrett. 28.09.2011 svarer Oslo Tingrett med spørsmål om avvisning grunnet at mor hevder hun har lovlig opphold i USA, og at dermed saken ikke tilhører Norge. Far bestrider dette, og har i tilsva vis hvorfor dette ikke stemmer. Saken kulminerer Onsdag denne uken, 26.10.2011 får far en post fra Amerikas Ambassade i Oslo, hvor de formidler beskjed fra Department of Homeland Security. Beskjeden er at min sønn og moren nå er blitt fengslet, og venter på deportasjon.

Norsk UD kan samme kveld informere om at de er flyttet til et fengsel i Pennsylvania, og at årasken er oversittet visa. De kan opplyse at deportasjon kan ta alt fra 2 uker til 4 måneder.

Jeg er nå ekstremt bekymret for sønnen min - han er 5 år, og er i fengsel i et land han ikke hører hjemme, med mennesker som ikke snakker hans språk - og eneste omkring ham er den mor som til vanlig ikke greier å gi god omsorg. Det er rimelig å anta at hun nå er enten totalt apatisk fordi hun har gitt opp, eller enda mer utagerende enn ellers.

Jeg er i løpende kontakt med UD, men dette er mennesker som ikke har den samme vurderingen av et lite barns behov, jeg er nå på tredje døgnet med å stange hodet i vegg: norges vise-konsul brukte et døgn på å skrive en rapport - som hun sendte til norsk UD for videreformidling via Konsulatseksjonen som er oppp 24 timer. De klarte allikevel ikke gi informasjonen, og derfor måtte jeg vente på en saksbehandler kl. 08.00 idag. Han viser seg i ikke komme på jobb, og de kan ikke si eksakt når han kommer, da de er fliksible - og jeg får ikke hans mobilnummer.

Før sommeren gjorde Barnevernet i Asker en juridisk vurdering for oss hvor de kom frem til at de IKKE kunne bistå der barnet var «bosatt» i utlandet - og den gledelige myheten nå er at siden mor nå sitter fengslet for ulovlig opphold, er det ikke lenger slik - juridisk er de nå bosatt i Bruksveien 73, Snarøya - så nå er saken kommet langt nok til at han kan hjelpes.

Remi Marents	Blakstad Hageby 25a 1392 Vettre	tlf. 91 66 66 66
		tlf. arbeid 22 69 19 00
		remi@studioday.no

Oppsummering

Dette ble et langt skriv, her er en kort oppsummering:

- Mor har tatt Liam ulovlig ut av landet, og brutt samværsavtale. Detter er nå pågått i 18 måneder.
- Mor har hatt og har rusproblemer
- De har flyttet 5 eller 6 ganger iløpet av oppholdet i USA (18 md)
- Liam får ikke god omsorg: Han har bl.a. sovet på verandaen (i Miami er det MYE kriminalitet), og har ofte ikke eget rom.
- All flytting medfører ingen faste venner, og kun sporadisk, sabotert Skype kontakt med far og lillebror.
- Liam forteller gjentatte ganger at han blir slått, og har merker på kroppen
- Liam er ustelt, går dårlig kledd
- Liam virker stresset og utagerende, noe som er utypisk for ham
- Liam gråter, vil hjem, savner bror, far, mormor, farmor. Sier han hater mamma, og «ikke har et godt liv»
- Liam er grenseløs på intimitet/seksualitet
- Liam virker ustabil og regregerer til babyspråk og gråt uten forvarsel
- Mor har nå kuttet all kontakt mellom Liam og resten av familien bortsett fra Skype Video samvær avtalt en gang per uke, som gjennomføres av og til og viser tilbakegang hos barnet.
- Mor forteller at de nå er i USA for å unngå norsk rettsak
- Mor sitter siste uken fengslet i USA sammen med sønnen vår

Da Liam er norsk statsborger, antar melder at han har lovfestet krav på omsorg og trygghet. Han får ikke det nå, og melder er bekymret for voldsbruken (mor har bl.a. to voldsepisoder mot far), rusbruk, at han viser seksualisert atferd, og generelt mors manglende omsorgsevne både finansielt, men alvorligst emosjonelt. I fengsel frykter jeg en sterk økning i mors frustrasjonsnivå.

Det antas at Liam ikke bare har det vondt nå - men det er noe usikkert når han kommer hjem, hvismor i desperasjon velger å påanke egen utsendelse, kan hun bli i inntil 4 måneder til! Det er lenge for en 5-åring som er revet ut av sitt familiesystem og sine trygge holdepunkter, spesielt når han ikke har en trygg og omsorgsgivende forelder.

Samtidig er det mor som har begått kriminalitetet - en 5-åring kan ikke være kriminell, så jeg antar at amerikanske myndigheter slipper han raskt - om de blir påvirket.

Jeg ber om at vi; Liam og oss rundt ham i Norge, får veiledning og hjelp til å løse denne vanskelige situasjonen så raskt som mulig. Vi har tillit til at Barneverntjenesten har evne til å undersøke og sette igang strakstiltak slik at Liam ikke lider overlast fysisk eller psykisk.

Remi Marents	Blakstad Hageby 25a 1392 Vettre	tlf. 91 66 66 66
		tlf. arbeid 22 69 19 00
		remi@studioday.no

Konkret vil jeg at dere sammen med meg skal gjøre alt for å få ham ut av fengsel, og tilbake i Norge. Midlertidig hos meg til mor er ute av fengsel og deportert. Deretter vil Oslo Tingrett med sakkyndige vurdere hva som er riktig løsning - men jeg kommer fortsatt til å måtte be om støtte hos dere, da jeg regner med at dette ikke har pågått uten spor i ham.

Jeg tenker følgende konkrete tiltak:

1. BV står rede til samtaler når han kommer hjem
2. BV kontakter UD og uttrykker bekymring og ønske om at han kommer hjem snarest
3. BV gir meg et skriv som jeg kan vise Oslo Tingrett hvor dere bekrefter at dere kan hjelpe meg fremover bare barnet er hjemme igjen
4. At dere oppnevner en bistandsadvokat (hvis dette går) for Liam, slik at en kompetent jurist trykker maksimalt på for fortgang. Jeg stanger hodet i veggen, det hele går i Byggesak-tempo - og det skader barnet hver eneste dag å være i fengsel hvor ingen snakker hans språk!

Remi Marents, far